

NĖRA BLOGO BE GĖRIO

Čekoslovakijos okupavimas yra istorinis blogis, kuris gali virsti gėriu — prisidėti prie smurtinės imperijos žlugimo. Štai JAV po Čekoslovakijos okupavimo nu'lo trukšmingieji "pacifistai", kurie, vadovaudamiesi judošiška etika, gyvi draskėsi dėl Šiaurės Vietnamo bombardavimo ir tuo pat žygiu kurstė negrus žudyti policininkus, kelti gaisrus, plėsti parduotuves ir t.t.

Visai kitomis akimis į amerikiečius žūri įvairios tautos. Štai, pavyzdžiui Švedija, kuri buvo amerikiečius pasmerkusi kaip nusikaltėlius žmonijai dėl karo Vietname ir mieliai priminėjo desertyrus iš JAV kariuomenės, kuriuos laikė nežmoniško teroro aukomis. — šiandien po Čekoslovakijos okupavimo ta pati Švedija, tuos pačius desertyrus vadinama dideliais bailiais ir teigia,

kad ji labai vertina ir gerbia JAV-bes. Tok'a staigi meilė yra suprantama, nes vieną gražią dieną gali Stokholmo gatvėse pasirodyti sovietų tankai, o Maskva pareikš, jog ji savo interesams apsaugoti turi okupuoti Švediją, ka'p kad okupavo Baltiją ir Čekoslovakiją. Ir kas Švedija, tada užstos?

Lyg pasityčiojimui čekoslovakai 30 metų Muencheno sutarties sukaktuvių proga, dar kartą įsitikino, kad jie negal' laukti pagalbos iš Vakarų ir kad patys turi surasti sugyvenimo su kaimynais būdus, kad išsilaikyti pav'rsiuje. Čekai buvo susizavėję Rusija ir priekaištavo pabaltiečiams, lenkams ir vengrams, kam jie neturi pasitikėjimo Maskvai. Šiandien čekai supranta, kad ne be pagrindo buvo nepasitikima Maskvos "globa".

Pagaliau okupacija atmerkė ak's ir Sovietų Sąjungai, nes ji per invazijos žygi, pastebėjo, jog negali pasitikėti savo satelitais ir net savo tauta. Protestai Maskvoje prieš Čekoslovakijos okupavimą ir teismai protestuojantiems, davė progos susimąstyti, pagaltoti. Vakarų kraštų komunistų partijos pasmerkė Maskvą ir pereina į komunistinę Kinijos įtakos sferą. Okupacija brangiai kaštavo ir nežinia, kuo ji pasibaigs.

Panašią problemą turi ir Varšuva. Studentų riaušės šių metų pradžioje atkreipė Lenkijos laudies dėmesį į tai, kad komunistas negali pasitikėti savo išaukleta inteligentija. Reikėjo kareviams siųsti paketus, kad jie skatintų drąsą ir heroizmą savo kareiviams pasiūstiems į Čekoslovakiją, apipilti kariuomenės ir tarnyb'ne' premijomis, o tai aiškiai rodo Lenkijos kariuomenės nuotaikas...

Taigi Čekoslovakijos okupavimas yra blogis, kuris daugeliu atžvilgiu išeis į gerą.

J. Gs.

IŠ VISO PASAULIO

ITALIJOJE RIAUSĖS IR STREIKAI

Didesniuose Italijos miestuose įvyko studentų ir darbininkų riaušės. Ypatingai kruvinos riaušės vyko Romoje, Florencijoje, Genuoje, Milane ir kituose didesniuose miestuose.

Florencijoje studentai nešdami raudoną vėliavą apdaužė valdiškų namų langus ir metė į policiją pagalius. Sicilijoje du policininkai žuvo riaušėse. Policija laikėsi kiek galint ramiai ir nevartojo didesnės jėgos.

Tuo pačiu laiku gruodžio 5 d. Romoje virš milijonas darbininkų, vadovaujamų komunistų paskelbė visuotiną streiką, trukusį 24 valandas. Prie Marijos didžiosios bažnyčios susirinko minios darbininkų su "Che Gervara" ir Mao-Tsetungo paveikslais. Iš visko matosi, kad visas streikas bei riaušės buvo komunistų suorganizuotos, panaudoti progą — vyriausybės krizę, kuri dar tebesitęsia, Mariano Rumor bando sulipdyti naują vyriausybę iš pagrindinių partijų.

• Prancūzijoje De Gaulle laiko tvirtai valdžią ir kraštą savo rankose. Išleido įstatymą prieš sindikatų streikus, tuomi norėdamas sustabdyti streikus. Bet tuojau po naujo įstatymo pasirašymo išėjo apie 100.000 Renault automobilių fabrikininkų kelioms valandoms į streiką.

• Karališkos Akademijos naujas direktorius. Mirus šios mokslo įstaigos direktoriui R. Pidal, nauju akademijos rektorium tapo išrinktas Damaso Alonso, kuris yra pasižymėjęs Ispanų literatūroje kaip profesorius, laimėjęs keleta premijų. Beto jis parašė keleta poezijos knygų ir vedęs taip pat žmoną didelę poetę — E. Galvarriato, kuri laimėjo "Nadal" literatūros premija.

VIETNAME KARO PERTRAUKA

Vietnamo abi kovojančios pusės sutiko Kalėdų ir Naujų Metų dieną padaryti ginklų pertrauką. Tenką pažymėti, kad tos dvi datos buvo išgaautos tarpininkaujant Popiežiui ankstyvesniais metais.

Vietnamo karo balansas nuo 1961 metų sausio 1 dienos iki dabar skaičiuojamas: 412.226 žuvusių komunistų pusėje, ir apie 29.865 amerikonių pusėje. Pasutinių bombardavimų metu buvo numesta apie 100 tonų bombų ir sprogstamos medžiagos.

Bet kas apskaičiuos kitus nuostolius civilių žmonių aukomis, gyvybėmis, turtais ir netekimo savo namų, bei pastogės, nuolatinio teroro ir baimės per 7 metus? Kas gali duoti balansą?

• Izraelio ir Arabų konfliktas prie Jordano upės pereitą savaitę sudrumstė Artimųjų Rytų padangę. Visų pirma iš Jordanijos pusės užpuolimas taikių Izraelio gyventojų, iššaukė greitą ir stiprią žydų reakciją: tuojau pat Izraelio lėktuvai puolė Jordanijos pasienį, tuomi irodydami kad "nieko nebus dovanota". Šie paskutiniai įvykiai primena 1967 metų šešių dienų žaibinį karą, kurį Izraelis yra pasirošęs bet kada pakartoti.

• Ispanijoje Franco atšventė 76 metus amžiaus sveikas ir tvirtas. Sekančiais metais sukaks jau 30 metų kaip Franco valdo Ispaniją.

Daugelis yra nepatenkintų jo valdžios tvirta ranka, reikalauja reformų ir kitų lengvatų, bet atrodo Franco nusistatęs ir toliau tvirtai laikyti savo rankose valdžios vairą.

Visi Ispanijoje klausia: kas paaims valdžią po Franco. Ispa-

nija nėra republika, bet monarchija. Pats Franco rodo simpatijas kunigaikščiui Juan Carlos. Tačiau kol kas dar nemano Franco kitam perduoti valdžios vairą. Jis pats mėgsta dažnai pasigirti, kad jo tėvas sulaukė 90 metų, o senelis net 100 metų. Todėl dar neduoda vilčių greitai atiduoti valdžią kitam.

INŽINIERIUI ADOLFUI DAMUŠIUI 60 METŲ

Dainavos stovykloje buvo iškilmingai pagerbtas Dr. A. Damušis, kuris yra Dainavos stovyklos tėvas, nes jo įdėja ir jo iniciatyva pradėta įsigyti ir kurti tą vietovę lietuvių jaunimo stovykloms. Iš jaunų dienų ateitininkas, studentų ateitininkų "Grandies" Korp. kūrėjas ir pirmininkas, studentų ir moksleivių sąjungų pirmininkas, po pirmojo bolševikmečio lietuviškos vyriausybės ministeris, didelis organizatorius ir veikėjas Šiaurės Amerikos lietuvių tarpe. Mūsų jaunimas dalyvavęs P. Liet. Jaunimo Kongrese ir Dainavoje prieškongresinėje jaunimo stovykloje pažino Dainavą ir pažino jo kūrėją ir organizatorių Dr. A. Darušį.

ANTIS SUŽALOJO LĖKTUVĄ

TU 104 lėktuvo, skrendančio iš Leningrado į Maskvą, keleiviai pergyveno pavojų, ir nebuvo kokia sensacija, kai susiorientavo, kad jų lėktuvas grįžta į Leningradą, nes jį sužalojo laukinė antis, su kuria jis susidurė 6.000 pėdų aukštyje netoli nuo Leningrado aerodromo.

Laukinė antis smogė į lėktuvo piloto kabinos uždangą, padarė joje skylę ir oras ėmė veržtis į lėktuvo vidų, todėl skridimas turėjo būti nutrauktas, 105 keleiviai turėjo persėsti į kitą lėktuvą ir juo skristi į Maskvą.

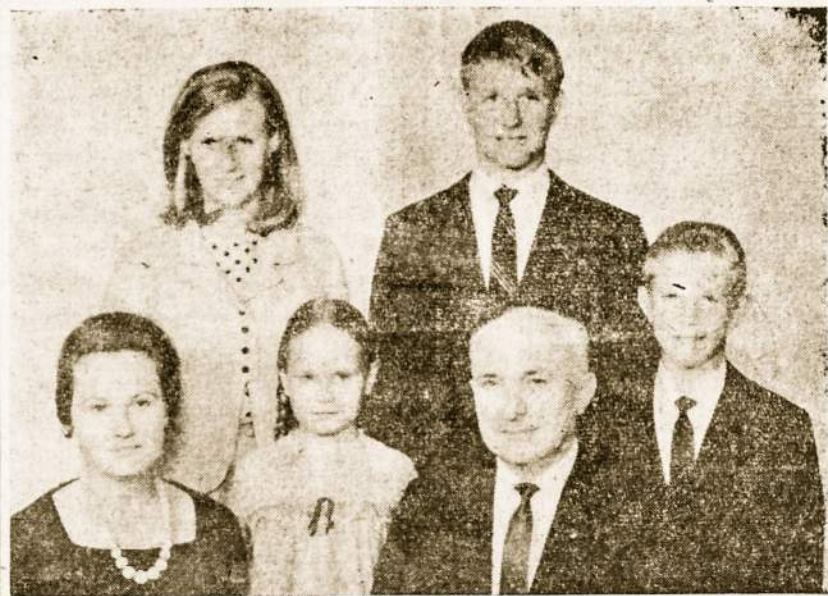
"EL TIEMPO"

Mendoza 2290, Avellaneda, Buenos Aires
T. E. 208 - 5027
Reg. Nacional de la Propiedad Intelectual
Nr. 937.549
Director resp. — AGUSTIN STEIGVILA

CORREO ARGENTINO CASA CENTRAL	Franqueo Pagado
	Concesión N° 4616
	Tarifa Reducida
	Concesión N° 1884

LAIKO MECENATAI DR. ANTANAS IR LUCIJA URBAITYTĖ MARČIUKAIČIAI

Šio "Laiko" numerio mecenatai yra ponai Marčiukaičiai. Dr. Antanas Marčiukaitis gimęs prie 55 metus gražiosios Dzukijos Matelių dvare, to dvaro kalvio sūnus. Būdamas retų gabumų jaunolis, pasimokęs vienus metus Simno pradinėje mokykloje, istojo daug lietuvybei nusipelnusio Rygiškių Jono gimnazijon, Mariampolėje. Baigęs gimnaziją studijavo Vytauto Didž. universitete Kaune, kurį baigė išgydamas medicinos daktaro laipsnį. Dr. A. Marčiukaitis taip pat baigė karo mokyklą gaudamas atsargos leitenanto laipsnį. Studijuodamas dirbo su ateitininkais, priklausė studentų medikų korporacijai "Gaja", kuriai ilgesnį laiką pirmininkavo.

Pasirinkęs tremties kelią — pasitraukęs į Vokietiją, vėliau į Š. Ameriką, turėjo pernešti daug įvairių sunkumų. Dabartiniu laiku dirba savo specialybėje Gillespie mieste, Illinois. Jis yra įsijungęs į eilę vietinių mokslinių organizacijų. Dr. Marčiukaitis matome dalyvaujant Amerikos Lietuvių gydytojų draugijoje, Amerikos Vyčiuose, Amerikos Gydytojų Illinois valstybės draugijoje, Liūtų Klube ir kitose organizacijose.

Ponia Lucija Urbaitytė - Marčiukaitienė yra gimusi Ragnėnu km. Šeduvos par., Aukštaitijoje, skaitlingos šeimos vyriausia duktė (viso šeši vaikai). Pradžios mokslo pradėjo gimtajame miestelyje, baigė Šiaulių mergaičių gimnaziją. Bestudijuodama ir baigus studijas veikė skautų brolijoje ir ateitininkų organizacijoje. Sukurusi šeimą su dr. Marčiukaičiu išaugino gražią šeimą. Pirmoji jų duktė Benigna jau yra baigusi Bostono Simons universitete politinę ekonomiją ir matematiką, sūnus Kazimieras lanko San Luis katalikų universitete elektronikos inžinierijos fakultetą. Jonukas ir Rita-Marija mokosi pradžios mokykloje.

Lucija Marčiukaitienė yra žinoma paskaitininke, duodama ciklą paskaitų Šiaurės Amerikos visuomenei suteikdama žinių apie išvietintųjų pergyvenimus ir komunizmo žiaurumus pavergtoje Tėvynėje. Ponia Lucija priklauso prie vietinio parapijos komiteto ir kitų draugijų.

Ponai Marčiukaičiai vieninteliai "Laiko" mecenatai, kurie Argentinoje niekad nėra buvę ir lietuvių gyvenimą mūsų krašte nepažįsta, tačiau pamilę "Laiką" tapo jo mecenatais. tuo duodami didesniams lietuvių skaičiui, ypač materialiai nepajėgiems, galimybę "Laiką" skaityti.

PAS MUS, ARGENTINOJE

• **Tarptautinis Bankas** suteikė Argentina 82 milijonus dolerių paskolą pastatyti milžinišką elektros jėgainę "Chocon - Cerros Colorados" Argentinos Pietuose.

• **Naujas Karinio Instituto vadas.** Lapkričio 5 d. Karinio Instituto komendantas pareigas perėmė generolas Rafael Herrera. Naujas pareigas perdavė karinio štabo vadas gener. Lanusse.

• **Tautinė Medicinos Akademija** nustatė dėsnius dėl širdies persodinimo. Svarbiausias punktas, kad negalima daryti širdies persodinimo, kol nėra išmėgintos visos kitos galimybės ir kurios jau negali išspręsti ligonio problemos.

• **Kviečių derlius 1968/9 metų** Argentinoje pratomas didesnis negu kitais metais. Pagal

žemės ūkio ir gyvulinkystės ministerijų apskaičiavimus, kviečių derlius turės pasiekti ligi 8.200.000 toneladų. Tokiu būdu prašoktų apie 12 procentų pereitų metų kviečių derlių.

• **Islas Malvinas** laiko įtemptus santykius tarp Anglijos ir Argentinos. Bet paskutiniu laiku per Jungtinės Tautos atrodė bus prieita prie normalių santykių ir problemos išsprendimo.

• **Jonas C. Kilius S. Martin** Technikos Mokyklos studentas, dalyvaudamas programoje Justa del Saber, transliuojamą per televizijos 7-tą kanalą nuo liepos iki lapkričio mėn. laimėjo 2-ą premiją — kelionę į šiaurinės Argentinos provincijas. Malonu matyti mūsų jaunimą pasižymėjusį mokslo srityje.

Okupuotoje LIETUVOJE

ASADAS PRIE KAUNO JŪROS

Lietuvių reemigrantų, grįžusių iš Pietų Amerikos kraštų, susitikimas įvyko prie Kauno marių. Dalyvavo 230 asmenų. Buvo pasidalinta mintimis ir, prisiminus Pietų Ameriką pasivašinta tradiciniu asado.

PAKEISTAS ŽEM. KALVARIJOS VARDAS

Pakeistas Žemaičių Kalvarijos vardas. Komunistams nepatiko krikščioniškas miestelio vardas ir jį pavadino Varduva nuo per miestelį tekančios upės Varduvos vardo. Prieš Kalvarijos stočių įkurimą, ši vieta vadinosi Gardais. Čia yra buvusi pilis, kuri yra minima Mindaugo aktuose. Dominikonus įkurdino ir kryžiaus kelius įvedė vysk. J. Tiškevičius 1639 metais. Nuo tada Gardai buvo vadinami Žem. Kalvarija. Siemet didieji Žem. Kalvarijos atlidai prasidėjo liepos 2 ir baigėsi 11 dieną. Buvo

susirinkusios gausios minios žmonių, ne tik iš Lietuvos, bet ir iš Latvijos. Buvo ekskursijų net su 4 orkestrais. Matyt bolševikams nevyksta sulaukyti lietuvių religingumo.

SOVIETŲ KARINIAI PRATIMAI LIETUVOJE

Iš Lietuvos ateidavo žinios, kad okupuotame krašte vyksta platus rusų kariuomenės pasiruošimas. Lietuvą buvo užpludusios didžiulės rusų kariuomenės pajėgos su moderniais ginklais. Kariuomenės telkimas buvo siejamas su Čekoslovakijos įvykiais.

• Dariaus ir Gireno mūsų transatlantinių lakūnų, Lietuvos žmonės nėra užmirę. Minint lakūnų žygio 35 metų sukaktį, ant didvyrių kapo Aukšt. Šančiuose buvo atidengtas puikus granito paminklas, skulptoriaus Vyt. Maciuikos projektuotas. Iškilmsė dalyvavo labai daug žmonių, kurios buvo filmuojamos ir rodomos per televiziją.

VASARIO 16-tos GIMNAZIJOS BENDRABUTIS

Prie Vasario 16 d. gimnazijos bus pastatytas bendrabutis.

Tėvas A. Bernatonis yra vienas iš šios gimnazijos globėjų, ja rūpinasi nuo pirmųjų jos gyvavimo metų. Jis yra taip pat lietuvių sielovados Europoje vad. Atvykęs į Š. Ameriką Tėv. Bernatonis pareiškė, kad gimnazija reikalauja benrabučio. Mokiniai dabar gyvena Rennhofo pilyje, kuri visai nepritaikyta tam reikalui. Bendrabutis bus pradėtas statyti 1969 metais. Visas darbas bus baigtas 1970. Pastatas apsieis apie 300.000 dol. Iš jų 200.000 dol. duos vokiečių vyriausybė, o 100.000 dol. teks sudėti patiems lietuviams. Suma nemaža, bet Tėv. Bernatonis mano, kad bus galima įveikti, nes Amerikos lietuviai visada parodo didelį duosnumą lietuviškuose reikaluose.

Senoji pilis bus paskirta Lietuvių Bendruomenės reikalams. Čia bus biblioteka, archyvas, patalpos suvažiavimams.

LIETUVIAI PASAULYJE

"LAIŠKAI LIETUVIAMS" ŽURNALAS SKELBIA STRAIPSNIO KONKURSA

"Laiškų Lietuviams" redakcija, atsižvelgdama į faktą, kad mūsų visuomenėje pasitaiko nemaža nesantaikos ir susiskaldymo, norėdama tautiečių tarpe skleisti darnaus sugyvenimo mintį, parinko rašinio temą: "Tolerancija ir ištikimybė principams, kryžiuojantis pažiūroms ir nuomonėms" (kaip yra lietuvių visuomenėj ir kaip turėtų būti). Ta pati tema skiriama ir jaunimui (Jaunimo konkursui). Už geriausius straipsnius skiriamos piniginės premijos. Suinteresuotieji konkurso sąlygas gali sužinoti "Laiko" redakcijoje.

• Praėjusiojo birželio 15 d. Baden-Badene, Vokietijoje, įvyko Europos Lietuvių Krikščionių Demokratų Tarybos (ELKDT) steigiamasis suvažiavimas. Svarks-

tė ELKDT veiklos programą, atstovavimą tarptautiniuose sąjūdžiuose, Lietuvos padėtį ir jos laisvinimo galimumus, šių dienų politinę padėtį.

Europos Lietuvių Krikščionių Demokratų Tarybą sudaro: E. Turauskienė, B. Venckuvienė, prof. J. Eretas, dr. P. Karvelis, prel. V. Mincevičius ir A. Venckus. Tarybos pirmininku išrinktas inž. A. Venckus. (ELTA)

• Dr. A. S. Butkys dėstęs Lehigh universitete, Bethlehem, Pa., neseniai buvo ypatingai pagerbtas mokslo ir vyriausybės atstovų. Daugeliui daro didelį įspūdį, kad jis, tegalėdamas judėti tik vežiojamoje kėdėje, sekmingai baigė aukštuosius mokslus ir dabar profesoriauja universitete. Dabar pranešama, kad jis įtraukiamas į šio krašto moklo žmonių enciklopediją, į "American Men o Science".

APLINK EUROPA

Šiomis dienomis Laiko redakciją aplankė jaunas inžinierius Guillermo Kliauga. Universiteto baigimo proga — 1968 — inžinierius Kliauga drauge su savo studijų draugais yra padaręs išsamią kelionę po Europą pasiekdamas Afrikos ir Š. Amerikos krantus. Buvo įdomu patirti kaip vyko kelionė ir kokius išpūdžius padarė įvairūs aplankytieji kraštai.

APLANKYTI KRAŠTAI

—Ponas Inžinieriau, kada išvykote į kelionę ir koks buvo jos uždavinys?

Inž. Kliauga: Buenos Aires apleidome šių metų vasario 1 dieną. Mūsų kelionės tikslas buvo studijinis: aplankyti didžiuosius fabrikus, pažinti įvairių kraštų, ypatingai Europoje, gyvenimo formą, socialinę santvarką ekonominį išsivystimą ir tt.

—Kas organizavo tą kelionę ir kas apmokėjo kelionės išlaidas?

Inž. Kliauga: Kelionė buvo mūsų mažo būrelio iniciatyvos vaisius. Prie organizavimo mums talkininkavo universiteto vadovybė, Prancūzijos universitetinė turizmo įstaiga, Prancūzijos ambasada. Materialiniu atžvilgiu stengėmės patys organizuoti. Darėm rifą, gavom dovanų iš įvairių fabrikų, na, ir savų pinigų reikėjo pridėti.

—Kiek asmenų važiovote?

Inž. Kliauga: Buvome 14. Trylika vyrų ir viena mergaitė. Visi šiais metais baigę inžinieriją.

—Koks pirmas kraštas, kurį aplanketė?

Inž. Kliauga: Pradėjome nuo Prancūzijos — Paryžius neatrodė taip gražus, kaip buvome įsivaizdavę.

—Kokie kraštai paskui sekė?

Inž. Kliauga: Aplankėme Italiją, Monako, Šveicariją, Austriją, Vengriją, Vokietiją, Čekoslovakiją, Lenkiją, Rusiją, Lichtenšteiną, Suomiją, Daniją, Norvegiją, Angliją, Belgiją, Olandiją, Luxemburgą, vėl Prancūziją, Ispaniją, Afriką — Moroką, Alžirą, Tunisą. Po to pradėjome kelią atgal per Sicilijos salą iki Islandijos. Pasitaikė vizituoti tas pačias valstybes porą kartų.

IDOMESNIEJI IŠPŪDŽIAI

—Koks išpūdžius?

Inž. Kliauga: Kiekvienas kraštas turi ką nors charakteringo. Bet bendrai paėmus, Šiaurės Kraštai imant nuo Olandijos ir traukiant šiauriniu Europos ruožu, atkreipia dėmesį savo išsivystimu, socialiniu, ekonominiu ir humanišku atžvilgiu. Ypatingai tai krenta Olandijoje į akis. Žemoji dalis — Lotynų kraštai t. y. Italija, Ispanija ir Prancūzija jau yra daug skirtingos, bet kartu tie kraštai ir tarp savęs labai skirtingi. Italijoje pav. yra daug turistų ir daug šypsnių jų atžvilgiu, bet tame šypsny nematau nuoširdumo, už jo matosi išskaičiavimas ir reikalas šypsotis. Prancūzija — žmonės sausi, neatvirūs ir kiekvienas užsidaręs savaime pasaulyje. Ispanija — pati simpatiškausia ir labai skirtinga iš tų trijų valstybių. Ypatingai ispanai pietiečiai labai nuoširdūs, labai malonūs žmonės. Mums einant gatve nepažįstami žmonės mus pakvietė išgerti alaus ir neleido sumokėti. Savo nuoširdumu gal tik vengrai galėtų jiems prilygti.

Inž. G. Kliauga baigęs Bs. Aires inžinierijos fakultetą (1968 metais) su grupe draugų lankė Europą, štai jo įspūdžiai:

—Kaip Rytų Kraštai?

Inž. Kliauga: Aš turėjau blogesnę nuomonę ten važiuojant. Pirmu žvilgsniu krenta žemesnis ekonominis lygis. Daug dirbama, bet bado nėra. Labai trūkdo kareiviai, jų yra visur pilna, pav. Čekoslovakijoje kol pravažiavome sieną, sugaišome daug laiko. Vengrai, čekai biedni, bet malonūs. Pirmosios Gegužės šventę teko praleisti Čekoslovakijoje. Šventė, spaudos ir politinių kalinių laisvės aureolėje, turėjo didelį entuziazmą. Eisenose dalyvavo vien tik civiliai ir jų buvo daug.

Rusija — gyvenimo lygis aiškiai matosi, kad yra žemesnis negu Vakaruose. Maskvoj ir Leningrade atrodo gyvenama gerai, to negalima pasakyti apie provincijos miestus. Smolenske biednystė labai krito į akis. Maskvoj ir Leningrade galėjome pasivaikščioti, bet važiuojant keliu provincijose negalėjome iš kelio niekur išsukti. Buvome turizmo direkcijos globoje. Ji organizavo labai gerai visą mūsų buvimo laiką. Provincijos žmonės vengia pokalbių su turistais ir vengia fotografavimo. Tuo tarpu Maskvoje žmonės tuo atžvilgiu kiek kitokie. Charakteringas pažymis Rusijai ir visiems jos užimtiems kraštams — juodoji rinka. Maskvoje galima išsimainyti dolerius keturius kartus brangiau nustatyto kurso. Ir visi jų ieško, gauda.

—O kaip jaunimas, skirtingas Vakaruose ir Rytuose?

Inž. Kliauga: Paviršutiniai mažai skyriasi. Viduje rytų jaunimas daug sveikesnis. Gal tai nuo sunkesnio gyvenimo, nuo nuolatinių rūpesčių. Vakarų jaunimas pasimetęs, nesuranda pats savęs. Ekonominis gerbuvis, trukumas gyvenimo objekto, idealo, nubloškia jį į šalutinius kelelius. Daug matosi Hippių, bet Rusijoje jų nemačiau. Vakarų žmonės dėl savo jaunimo nėra susirūpinę. Jie paduksta, pasiblaško, bet tam tikru momentu susitvarko ir įeina į įprasto gyvenimo vagą.

—O kaip Afrika?

Inž. Kliauga: Afrika visai kitas pasaulis. Labai žemas ekonominis ir kultūrinis lygis, bet turtingas senomis tradicijomis, griežtu religiniu nusistatymu. Žmonės neturtingi, paprasti, bet labai nuoširdūs. Nepaprastai gražūs gamtos vaizdai. Charakteringi jų turgai. Gyventojai nesileidžia fotografuojami, bet jau čia grynai religiniais sumetimais.

—Kokie išpūdžiai iš Š. Amerikos?

Inž. Kliauga: Atsiskyres nuo grupės su vienu draugu nuvykau į New Yorką. New Yorkas labai didelis, bet ir labai nešvarus miestas. Tempas labai didelis, bet beprasmis. Žmonės indiferentiški kitiems. Š. Amerikoje buvau labai trumpai. Kitų miestų neaplankiau, iš ten tiesiai vykau į namus.

—Buvote arti Lietuvos ar nebuvo noro užsukti tenai?

Inž. Kliauga: Taip, noro turėjau labai didelio, bet nebuvo galimybės atsiskirti nuo grupės, nes turėjome laikytis tam tikro plano.

—Kiek laiko išbuvote kelionėje?

Inž. Kliauga: Šešius ir pusę mėnesio, niekur nestodami vietoje ilgesniam laikui. Visą laiką keliojome.

—Kokiom priemonėm naudojotės?

Inž. Kliauga: Kelionės pradžioje nusipirkom 5 vartotus autus ir su jais visą laiką judėjome. Rusijoje turėjome problemą su nafta. Ten nėra pakelyje naftos stočių, tik miestuose, o mes tai nebuvo nuimate.

—Kur yra pigu ir kur yra brangu gyventi?

Inž. Kliauga: Brangiausias miestas Paryžius taip pat Stokholmas ir Rekiavik. Pigu Ispanijoje ir Rytų Kraštuose, bet Rytų Kraštuose pigu tik mums mainant dolerį juodoje rinkoje.

—Jeigu tektų pasirinkti kokį aplankytą kraštą pasirinktumėt gyventi?

Inž. Kliauga: Olandiją pirmoj vietoj, po to Suomiją, Angliją ir Norvegiją.

—O kaip Argentina palyginus su kitais kraštais?

Inž. Kliauga: Apie ją yra daug kalbama ir peikiama. Bet nėra taip blogai kaip kartais nukalbama. Ekonomiškai nėra gerai, bet atskiram individui, kuris turi iniciatyvos ir norų yra daug galimybių pasikelti.

—Turite ką nors atminčiai atsivežę iš kelionės?

Inž. Kliauga: Turiu atsivežęs apie 800 skraidžių (Diapositivus).

—Ar sutiktumėt pademonstruoti juos kuriame nors lietuviškame salione ir papasakoti apie kelionę?

Inž. Kliauga: O, taip. Jei jaunimo komitetas ar kuri kita lietuviška organizacija norėtų ką nors suorganizuoti, mielai.

—Pas mus yra įsigyvenęs paprotis — baigus mokslą atsitraukti nuo lietuviškos veiklos, ar Jūs esate taip pat tos nuomonės?

Inž. Kliauga: Noriu dirbti su jaunimu ir padėti visoms organizacijoms, jei tik busiu reikalingas ir kviečiamas.

—Dabar, kai turite ind. inžinieriaus d'plomą, ką manote daryti?

Inž. Kliauga: Šiuo metu dirbu. Kitais metais manau studijuoti — specializuotis. Gavau pasiūlymą dirbti inž. fakulteto profesuroje — katedroje. Jei laikas leis dirbsiu. Šiaip manau dirbti ką nors vienas, savistoviai, bet tai dar tolimesnės ateities reikalas.

—Norėtumėt dar ką nors pridėti prie šio mūsų pokalbio?

Inž. Kliauga: Taip. Nuoširdžiai dėkoju "Laikui" už dėmesį ir spausdinimą mano išpūdžių. Visai "Laiko" reakcijai, bendradarbiams ir skaitytojams mano kuo geriausi linkėjimai.

Mokslas + Menas + Literatūra

LIETUVIS STATYS MIESTĄ

(Paiimta iš "Draugo")

Ilgą laiką jūros ir vandenynai turėjo tik vieną matavimą — nuotolį. Giliosiomis vandenų gelmėmis žmonės nesidomėjo. Arba domėjosi tik tiek, kiek tinklai užgriebė. Ilgainiui imta leisti giliau, mat, karo reikams atsirado povandeniniai laivai. Bet ir jie giliųjų vandenų nesiekė. O jei dėl kokių priežasčių ir nusileido, tai iš gelmių ir nebegrižo. Tai jau du kartus po šio karo yra atsitikę su amerikiečių povandeniniais laivais, **PIRMIEJI BANDYMAI**

Praėjusį dešimtmetį žmogaus dėmesį buvo patraukusi erdvė ir dangaus kūnai. Prasidėjo didžiųjų galybių lenkyniavimas į mėnulį. Tik staiga susigriebta, jog skverbimasis į vandenynų ir jūrų gelmes gali turėti labiau reikšmingų karinių, mokslinių industrinių tikslų, negu siekimas planetų. Vandens dengia 72 % žemės paviršiaus, o dugne slepiasi neišsemiami žemės turtais. Jūrų dugnu susidomėta ir kariniais tikslais, nes iš dugno bazių būtų galima sekti prieš povandeninių laivų judėjimą, kontroliuoti vandens paviršiuje operuojančių laivų veiksmus, įkurti povandeninių raketų bazes ir t.t. Turbūt, dėl šių tikslų JAV laivyno departamentas pradėjo tyrinėti pastovių gyvenviečių jūros dugne įkūrimo galimybes.

BALYS ČIURLIONIS

Pagrindinei gyvenviečių koncepcijai ant jūros dugno ir po jūros dugnu sukurti Laivyno de-

partamentas kontraktavo North American Rockwell bendrovę. Šios bendrovės Ocean Systems Operation skyrius Pietinėje Kalifornijoje ėmėsi darbo, ir viso projekto svarbiausiai daliai — struktūrinėms problemoms spręsti — vadovauti pavedė losangeliečiui lietuvių inžinieriui B. Čiurlioniui (Konstantino Mikalojaus Čiurlionio pusbrolio sūnui).

Šiuo metu studija yra baigta ir išleista trijų tomų veikalo forma. Studija pavadinta "Study of One - Atmosphere Manned Underwater Structures" (One - atmosphere structure" terminas čia reiškia pastatą, kuriame išvidinis spaudimas prilygsta žemės atmosferos spaudimui jūros lygyje). Šią studiją ruošė visa grupė inžinierių - okeanografų, tačiau apie ketvirtį viso darbo atliko inž. B. Čiurlionis, o arti pusės projekto paruošta jo žinioje ir atsakomybėje.

ROCKFELERIO KORPORACIJA

Kas yra 2000 metrų gylyje, niekas tiksliau nežino, nes niekas nėra tokio gylio pasiekęs. Gi North American Rockwell korporacijai buvo pavesta išspręsti gyvenviečių įkūrimo problemas 600 - 6000 pėdų gylyje, kuriose galėtų būti apgyvendinta nuo kelių iki 1000 žmonių. Tad spręsdamas statybinių medžiagų, techniškių priemonių ir su statyba susijusias jūrų dugno problemas, inž. B. Čiurlionis turėjo tik ribotus mokslinės literatūros šal-

tinus. Eilės problemų techniškus apskaičiavimus mūsų inžinieriui teko papildyti čiurlioniška vizija, drąsiomis prielaidomis ir profesine intuisija.

Plieno korpusų darbo įmonė (kurie galėtų išlaikyti iki 300 svarų į kvadratinį colį spaudimą) B. Čiurlionis plačiai naudoja savo išradimą, kuris įgalina labai tiksliai metalo plokštes povandeninių sprogdinimų metodu išlankstyti į norimas formas. Pagal šį išradimą (kurį savo laiku plačiai aprašė profesinė amerikiečių spauda ir už kurį North American Aviation inž. Čiurlioniui įteikė specialų įvertinimo raštą) El Toro, Cal., buvo įrengta statybos metu laisvajame pasaulyje didžiausia metalo formavimo įmonė.

B. Čiurlionis statybos inžinieriaus specialybę įsigijo Vytauto Didžiojo u-te Kaune ir Stuttgarto u-te Vokietijoje. Specialybės žinias plėtė ir gilino Kalifornijos ir Pietinės Kalifornijos universitetuose bei įvairiose tyrimų institucijose.

Balys Čiurlionis ir žmona Birutė aktyviai dalyvauja ir lietuviškame gyvenime. Balys yra vadovavęs Pietinės Kalifornijos Amerikos Lietuvių Tarybai, Lietuvių Fronto Bičiulių Los Angeles sambūriui, veikia Rezoliucijoms Remti Komitete, Lietuvių Fonde ir kt. Birutė — buvusi lituanistinės mokyklos mokytoja, lituanistinių kursų vedėja jūrų skautų stovyklose ir t. t. Gražiai lietuviškai išaugintas sūnus Raimundas ruošiasi aeronautikos studijoms.

J. Vn.

GYVA MŪSŲ DIENŲ POEZIJA

Mūsų dienų sumaterėlėjusiame pasaulyje atsiranda viena kita šviesi vilties žvaigždė, kuri rodo kelią į geresnį rytojį. Štai "Laiko" lentynoje padėta paprasta poezijos knygutė, užvardinta "NEPARASYTI LAIŠKAI", kur'os autorium pasirašęs slapyvardžiu Mykolas Viltis.

Pats autorius šį poezijos rinkinį skiria "tiems, kurių atminimas ir kapai išnėkinti kad jie nemirtų mūsų širdyse" Tai poezijos knyga parašyta mūsų tautos didvyriams, kurių vardai nežinomi, bet kurių darbai seks iš kartos į kartą. Tai mūsų amžiaus didžiosios tautos dramų poezija, tai krauju ir ašarom parašyti lapai, kaip pats autorius rašo:

"Nebeišmokome dailiai rašyti:

Rankos kančių pakastos, alpstanti širdis...

Rašome ir rašome Ilgesingus ilgus laiškus.

Iš pačios tremties gilumos...

Iš žudancio ilgesio, iš sielvarto beviltio

Nukankintais žodžiais rašome laiškus...

Autorius gerą dalį poezijos skiria mūsų laisvės kovotojams Tėvynėje, Sibire ir savo kenčiant'ems broliams Tėvynėje, bei savo draugams poetams, mokytojams, artojams ir visiems lietuviams, todėl tos eilės taip artimos ir šiltos kiekvienai širdžiai.

MUZIKAMS

Mykolas Viltis.

JŪS IŠDAINUOKITE mūsų nebaigtas dainas,
Rašyk't Requiem kiekvienam nekaltom kraujo lašui...
Sukurkite liūdnas, liūdnas simfonijas,
Kurios verkėtų,
Kurios neduotų jūsų broliams akių sumerkti...

Milijonais verkiančių garsų išdabinkite
Senas, suniokiotas panemunes,
Ištuštintus sodžius,
Senas, kraujuotas pamiškes

Apdainuokite mūsų begalinį nusivylimą ir rūpestį,
Mūsų šird's ryjantį skausmą;
Kurkite sonatas apie dangaus keršto šaukiančias žudynes
Mirštančiose panemunėse...
Mūsų širdys neišlaikys, jeigu ir jūs nutilsite...

"ANT VILNELĖS KRANTO"

Išleido Lietuviškos Knygos klubas. Spausdino Draugas.

Tai Vilniaus legendos. Skaitai jas ir grįžti praeitį į aną žilą Lietuvos senovę. Tai svajonių tiltas netiestas iš čia į ten. Matai kaip praeina milžinai, kurie Lietuvą statė, kaip valdovo dvare atsirado baltasis žirgas (vytis). Ant Vilnelės tilto stovėdamas, mėnesiena dažytoj naktį, autorius girdi Vilnelės sidabrinį čiurlenimą, girdi Vytauto žingsnius. Antai ateina keleiviai. Kokie keistį jie — vienas senas, kitas kūdikis. Jie pašiliko mieste, miesto herbe, iki šiai dienai... Šventasis Karalaitis su lelijos žiedais, per marias atplaukė žuvedai susiranda Karalienę Aušros Vartuose, šv. Petro ir Povilo bažnyčia, didikas Pacas riečia usą, išsigelbėjęs nuo kariuomenės maišto, iš universiteto bokštų, jėzuitai stebi žvaizdes ir pamato verkiančią mergaitę ir tt.

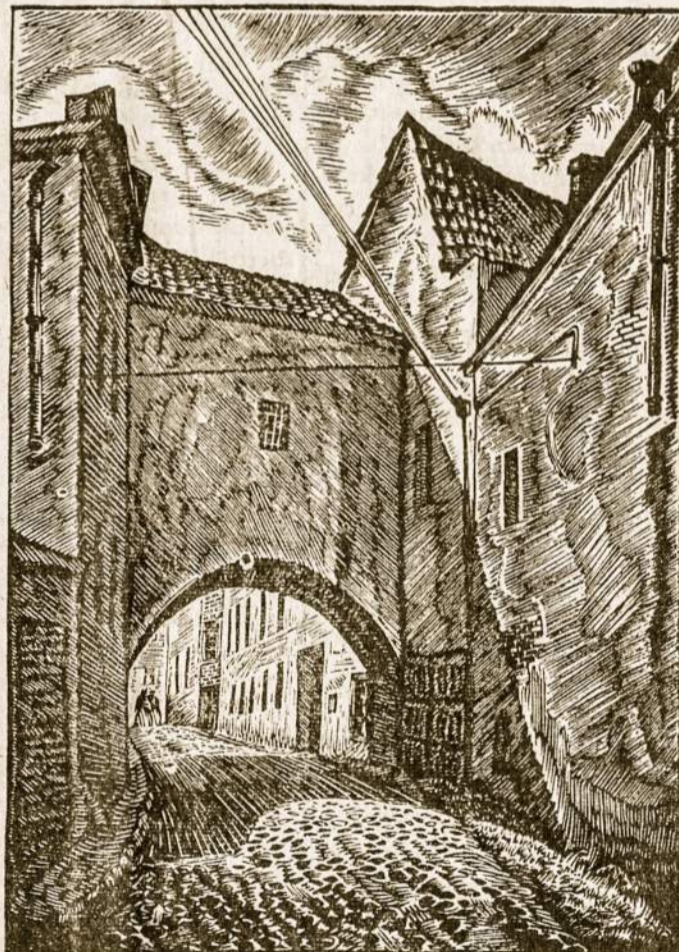
Bet kita praeitis kyla beskaitant tą knygą — Lietuvos nepriklausomybės laikais džiaugemės laisve ir verkėm pavergto Vilniaus. Spalio 9 dieną — Vilniaus pavergimo dieną. Tą dieną sustodavom vienos minutės tylai — pagerbti ir prisiminti pavergtą Vilnių. Tuo metu rėkė fabrikai, skambėjo visi bažnyčių varpai, rėkė autų sirenos. Viskas sustodavo: fabrikuose mašinos, gatvėse važimai ir autai net ir ūkininkas įbėdęs šakes į žemę tą

minutę parymodavo. Tą graudų momentą visuomet teko praleisti mokykloje. Sustodavom. Matydavau kitų mergaičių ašarotas akis ir, kad savųjų neparodyti nukreipdavau jas į didelį mokyklos langą. Ten už jo rudens rūko apgaubtas apačioje dunksi Kaunas. Vilnau, mielas Vilniau ir tave kada pamatysiu?

Ir pamačiau. Kai Vakarai ir Rytai liejo kraują, o mūsų kraštas nešė karo baisių naštą vieną tokią dieną išlipau Vilniaus stotyje. Ėjau per miestą. Vilnius! mūsų Vilnius. Štai Aušros Vartai, Gedimino kalnas, Trijų Kryžių kalnas, Neris ir Vilnelė. Bet mano kojos — kas jom yra? Jos taip nedrąsiai mina miesto žemę, taip pamažu, taip švelniai dedu žingsnius kurioje jodinėjo Gediminas, Vytautas, kur karvedžiai rykiavo pulkus.

Po kelių mėnesių turėjau laimės būti Vilniaus gyventojas. Ir mūsų buvo daug visi jauni, linksmi, energingi. Vilnius — jauni miestas — sakydavo. Senieji karo metu traukė daugiau į kaimus, o jaunimas į Vilnių, vieni studijuoti, kiti dirbti, kiti prisiglausti kur pas gimines.

Sekmadienis po lietuviškų pamaldų katedroje ar šv. Jono bažnyčioje — pasipildavo pilnos

Senoji Vilniaus miesto vartai.

gatves jaunimo, "peršlifudavom" kelis kartus Gedimino gatvę kol išsiskirstydavom. Ir visi tą patį kalbėjom ir jutom — Vilnius burtininkas! nes ne vienas miestas nei prieš tai, nei po to nežavėjo mūsų ir ne vėno taip nemylėjom, kaip pamilom Vilnių per tą trumpą laiką. Čia kiekvienas statinys dvelkė Lietuvos senovę, kiekvienas akme-

nėlis buvo liūdininkas anos senovės! Išvaikščioldavom jo kreivas, senas gatves, įlipdavom į Kryžių ir Gedimino kalnus, aplaktydavom jo apylinkes ir visur jis buvo mums mielas.

Einų į darbą. Skubu Čiurlionio gatve. Apačioje Vilnius su savo šimtų bažnyčių bokštų ir bokštelių — sidabruotų ir auk-

suotų. Skaisti pavasario saulė aplyjeja juos savo spinduliais, o jie atmuša juos tūkstančiais virpėjimų — viskas dega, blizga, žiba. Sustojau, sustingstu Vilnius burtininkas! — niekad gyvenime nemačiau ir nematysiu tokio žavesio.

Vingio parkas. Apačioje Neris neša savo vandenį. Atsiremiu į garbanotą eglę ir leidžiu burtams veikti, Rodos amžius stovėtum taip sidabrinėje naktyje ir klausytum ką šneka upė. Vilnius burtininkas!

Vienoje gatvėje šaligatvy yra didelis akmuo. Kiek kartų aš jį gyvenimo kelionėje sapnavau. O kad jis galėtų pasakyti ką jis matė. Užmerkiu akis ir matau vaidylą sėdintį ant jo, ne vienas akmuo nesukelia man to vaizdo. Vilnius burtininkas! Ir paskutinį kartą važiuojant per Vilnių mačiau tą akmenį. Kaip norėčiau žinoti ar jis dar tebeguli ten?

Tai tokie prisiminimai kyla skaitant ANT VILNELĖS KRANTO. Ir autorius tuo metu gyveno Vilniuje, kvėpavo jo senovę ir juto jo mūsų, dvelkiančią istoriją iš kiekvieno kampo. Knygą skyrė jis savo žmonai Vidai "vaikščiojusiai šio nuostabaus miesto gatvėmis". Nes kas negyveno Vilniuje, kas nevaikščiojo jo gatvėmis, tas nesupras Vilniaus ir nesupras tos knygos, jam bus tik pasakos.

Vilnietė.

SEKMADIENIO RIMČIAI

DĖLKO DIEVAS NEPASIRODO?

Girdime dažnai žmones sakan: "Jei Dievas būtų, tai jis kur nors vistiek pasirodytų". Bet kadangi n'ėkur nepasirodo, tai jo ir nėra, — seka išvada.

Panašiai kalbėjo vienas žmogus užsilipęs ant tribūnos po pirmo pas. karo. Girdi, mes Dievo nematome, jo niekas nematė, todėl jo ir būt' negali. Jei kas gali įrodyti, kad jis yra, tegu įrodo!

Tuomet viena raiša sena moterelė pakelė balsą ir tarė:

"Ar Tamsta esi kada nors matęs savo ar kito protą? Jei nematei, tai jo ir neturi, kam čia dar n'ėkus kalbi! Nabagas kalbėtojas turėjo palikti tribūną, nes visą minia juokėsi po senu-tės pastabos.

Atsiranda ir šiandien dar tokių, kurie tvirtina, kad D'ėvo nėra, nes jo niekada nematė. Esu nekartą sutikęs vieną aklą žmogelį prie vienos katedros durų ir paklausęs, ar tiki, kad yra saulė ir šviesa? J's man atsakė, kad t'iki, nes jaučia saulę, nors jos niekada nemato, o vis dėlto yra tokių žmonių - aklesnių už aklą, kurie tvirtina, jog Dievo nėra. Kaip aklas savo nematymu negali panaikinti saulės buvimo, lygiai ir netikintis negali panaikinti Dievo buvimo.

Netik kad D'ėvas yra, bet jis mus palaiko ir duoda mums ne-

tik akių, bet ir proto šviesą. Jis mums paskolino proto šviesą iš savo begalinės šviesybės, kad mes suprastume ir per pasaulį ir jo grožį atpažintume Dievo — Kurėjo pėdsakus, o savo prote lyg veidrodyje pagautume Dievo šviesos spindulius.

Kasgi užtemdo Dievo šviesos spindėjimą mūsų prote? Tai nėra proto sumenkėjimas, kaip atsitinka pas menkaproč'us, bet tai atsitinka, kad tas Dievo veidrodis, mūsų protas dažnai yra suteršiamas, apnešamas šio gyvenimo dulkių, todėl žmogaus protas tarytum aptemsta ir nebe-mato Dievo nei jo pėdsakų.

DIEVO NUŠVITĖJIMAS SIELOJE

Kuomet veidrodis vėl pilnai atspindi saulės spindulius? Tada, kai jis yra švariai nuvalytas nuo visų dulkių ir purvų. Kuomet žmogui vėl nušvinta Dievo palaiminta šviesa ir spindėjimas? Tada, kai jo sąžinė tampa nuvalyta ir nuskaidrinta ar tai būtų skausmo, ar vargo, ar maldos, ar sakramentų pagalba. Tuomet žmogus vėl praregi ir jo prote atspindi Dievo šviesa — pats Dievas.

Todėl v'soje žemėje nėra gražesnio Dievo paveikslu, kaip nekalto kūdikio žvilgsnis, kuris žvelgia savo nekaltume ir gilume, iš

kurio atsispindi amžinas Dievo grožis ir meilė. Net pati neprotunga gamta pagerba tą Dievo paveikslą, net plėšriaisi žvėrys nuleidžia galvas prieš kūdikio žvilgsnį.

Panašiai atsitinka su žmonėmis arba asmenybėmis, kurios yra pasiekusios tam tikro tobulumo laipsnį: jų žvilgsnis atspindi Dievo gerumą ir meilę, jo šventumą, lyg veidrodis. Prieš šventą Pranciškų Asyzių nutilo vilkas ir jo pakluso. Nėra didesnio ir gražesnio Dievo įrodymo, kaip švento žmogaus gyvenimas, pilnas meilės ir pasiaukojimo artimui.

Ir jeigu mes dar neįsivaikome ar abejojame Dievo buvimu, tai ar nebus dėlto, kad mes sute-pėme Dievo tikrąjį paveikslą savo neištikimybe, savo piktybe. Nes kur įsivaikome pyktis, pūkybę, kitų žeminimas, savęs aukštinimas, ten Dievo paveikslas tuojau aptemsta ir prageda nykti kaip vakaro prieblandoje, kol visai užgesa nakties tamsumoje.

Kad tai neįvyktų, turime saugoti savo protą nuo visų nereikalingų žemiškų purvų, nuo pūkybės, pavydo ir neapykantos, priešngai, turime savyje ugdyti gėrio ir meilės ugnį ir šilumą. Pasauliui gana yra mokyty žmonių, bet jam truksta Dievo apvieštų protų, kurie kaip ve-drodis apspindėtų Dievo grožį jo meilę.

Advento ir Kalėdų laikas yra ieškojimas tos Dievo šviesos ir jos uždegimas mūsų protuose ir širdyse prie Betliejaus prakartelės.

kun. Augustinas.

IŠ KATALIKIŠKO PASAULIO

GIMDYMO KONTROLĖ

"Vakar supagonėjusiam kapitalistui reikėjo, kad proletarų klasė jam duotų prieauglio, nes kiekvienas darbininkas vaikas reiškė dar porą rankų fabrikui. Šiandien, įvedant daugiau automatinių mašinų, atitinkamai mažiau rankų reikia. Ir imasi, kaip besoti pabaisa, pagal mašinų reikalavimus reguliuoti savo darbininkų žmonių gimdymą". (ištraukta iš "Esqu" Nr. 433 vedamojo).

• Karaliaus Saliamono rūmai rasti Jeruzalės šiaurėje. Statyba pagal Sirijos stilių. Sienų storis — du metrai.

• Lietuvoj plačiai kalbama apie Dievos Motinos Marijos apireiškimą, Imbrade, zarasų apskr. Tai įvykę 1967 m. vasarą. Marija pasirodžiusi dviems 16-17 m. jaunuoliams, kurie pradžioje bijoje pasakoti savo regėjimą mokykloje, nes už tokias kalbas gautų barti. Vėliau jie papasakojo savo apylinkės žmonėms, Žinija plačiai pasklydo ir maldininkai pradėjo lankyti apireiškimą vietą ir statyti koplyteles. Blogos valios žmonės tas koplyteles griauja, bet jos ir vėl atsiranda. Kiek tas apireiškimas tikras, tuo tarpu neįmanoma sužinoti. Dabartinėmis sąlygomis sunku vyskupui ar vyskupijų valdytojams tokius dalykus patikrinti ar iširti.

• Bombėjaus mieste rengiama religinė paroda, kur pasirodys visos religijos su savo papročiais ir liturginiais ženklais.

PIETŲ AMERIKOS VYSKUPŲ PASITARIME

Kolombijoje, tėvas Arrupe, jėzuitų generolas, kategoriškai atmetė gandus, kad jis vadovaujas konservatorių ar bent tarpininkų tarp konservatorių ir liberalų grupei Sakė, kad "apaštališkame ir dvasiniame kongrese", kokiu yra dabartinis, negali būti vartojami apibūdinimai, kurie vartojami politiniuose susirinkimuose — liberalai ar konservatoriai.

• Šv. Antano bazilikoje Istanbuliškai buvo atidengta marmuro lenta popiežiaus Pauliaus VI-jo kelionei į Turkiją paminėti. Iškilmiškie dalyvavo Apaštalu Sosto Nuncijus Zupi, Italijos ambasadorius Mondelio ir aukštieji katalikų ir ortodoksų Bažnyčiu atstovai.

SKIEPAI NUO POLIO AFRIKAI

JAV katalikų šalpos organizacija "Catholic Relief Services" šiomis dienomis pasiuntė milijoną anti-polio skiepių dozių Ekvadoro respublikai.

• Popiežiaus Jono XXIII mirties metinėse (nes jau penki metai kai šventumo garsė atsiskyrė su šiuo pasauliu), rinkosi prie jo kapo daug maldininkų prašydami jo užtarimo ir aukodami jo beatifikacijos bylai.

• Anglijos Radio ir Televizijos Korporacija BBC pirmu kartu savo direktoriumi paskyrė kataliką airį Karolį Curran, kuris jau ankščiau yra vadovavęs katalikų radijui ir televizijai.

LIETUVIŲ KATALIKŲ FEDERACIJOS KONGRESAS

Spalio mėn. 26-27 dienomis Čikagoje įvyko Liet. Katalikų Federacijos atstovų suvažiavimas-kongresas. Jame dalyvavo Š. Amerikos, Kanados, Anglijos, Italijos, Argentinos ir kitų kraštų atstovai. Kongreso uždavinys buvo aptarti Federacijos esančius reikalus, išrinkti naują valdybą bei pagyvinti Federacijos veiklą įsteigiant Lietuvių Katalikų Informacinį Apiešjungimo Centrą

PIRMOJI SESIJA

Kongresą atidarė pirm. K. Kleiva, pakviesdamas į Seimo prezidiumą: Stasį Rackiną, kun. Plac.dą Barių ir J. Rozco, o į sekretoriata įėjo: V. Samoška, T. Idzelytė ir J. Švedas. Kun. Abromaičiui sukalbėjus maldą bei sudarius registracijos ir mandatų komisijas, sveikinimo žodžius tarė vysk. V. Brizgys, po to sveikino Lietuvos generalinis konsulas Čikagoje dr. P. Daudžvardis, USA Bendruomenės vardu inž. Br. Nainys, ALTO vardu J. Jasaitis, LRK Sus. Amer. vardu L. Šimutis, Pas. Liet. Moterų Kat. Sąjungos vardu Alb. Dambrienė, Italijos lietuvių vardu prel. L. Tūlaba, Kanados lietuvių katalikų vardu — dr. J. Matulionis, Argentinos lietuvių vardu linkėdamas našaus darbo ir, kad visiems prašytų skauti idėjinę aušra sveikino P. Gudelevičius lietuvių reformatų vardu — kun. P. Dilis ir, paskutinis kalbėjo kun. B. Sugintas, kuris yra pagarsėjęs kaip didelis Vasario 16 ir Saleziečių gimnazijų remėjas surinkęs 200.000 dol. toms mokykloms sušelpi.

Pasibaigus sveikinimams, pranešimą darė kun. Pranas Garšva, išskeldamas reikalingumą įsteigti lietuvių katalikų centrą.

Tuo reikalu buvo gyvai diskutuojama. Visa eilė atstovų pasiskė tuo klausimu ieškodami naujų būdų pagyvinti religinei veiklai, ypač II-jo Vatikano susirinkimo direktyvų šviesoje. Paskutinis šiuo klausimu kalbėjo vysk. V. Brizgys, pabrėždamas liet. Kat. Centro reikalingumą, ypač šiuo metu, kada esamos organizacijos dėl vienos ar kitos priežasties nusilpo veikime ir reikalinga naujų impulsų, naujų smegenų, ginti ką turime, jungtis ir kurti.

RELIGINĖS KNYGOS

Šiuo klausimu buvo padarytas išsamus pranešimas, apie leidžiamas katalikiškų knygų serijas - "Krikščionis Gyvenime". Šių knygų redagavimui yra sudarytas 15 redaktorių kolektyvas, rašo 23 asmenys, spausdina ir administracinį darbą atlieka p. Juozas Kapočius. Per metus manoma išleisti po 3 veikalus.

ANTROJI SESIJA

Antrosios sesijos metu buvo skaitoma eilė sveikinimų. Išsamų žodį tarė inž. A. Rudis, išskeldamas lietuvių įnašą Amerikoje, kvietė išeiti iš pasyvumo, nuširdžiau įsijungti į organizuotą gyvenimą. Lietuvių Katalikų Federacijos pirmininkas Kazys Kleiva padarė platų pranešimą apie Federacijos veiklą dviejų metų laikotarpyje. Paaškėjo, kad valdyba nuo 1966 m. yra išleidusi daug aplinkkraščių įvairių atsišaukimų, parašiusi daugiau kaip 3.000 laišku. Pereitais metais buvo sušaukusi Federacijos Tarybos suvažiavimą Čikagoje kurios direktyvais ir buvo toliau vadovautasi. Tos pačios dienos vakare buvo išrinkta nauja Federacijos valdyba, į kurią įėjo:

Pr. Povilaitis, kun. K. Trimakas, dr. A. Damušis, dr. Z. Danilevičius, A. Valiušis, dr. J. Jarome, J. Paškus, dr. J. Meškauskas, kun. J. Bureika ir P. Kilius. Kandidatai A. Tamulis ir A. Skerys.

L. K. FEDERACIJOS SEIMO UŽBAIGA

Seimo pabaigai Lietuvių jaunimo Centro didžiojo salėje buvo iškilminga vakarienė, kurios metu Ateitininkų Federacijos vad. dr. Just. P. Kūnas skaitė išsamią paskaitą apie Šiaurės Amerikos jaunimo gyvenime įsiskverbusias negeroves. Tos pačios vakarienės metu buvo eilė sveikinimų ir pristatyti iš užsienio atvykę į seimą atstovai.

Meninę dalį išpildė styginis kvartetas susidedęs iš pp. Matuko, Armono, Motiekaičių.

Sekmadienio ryte visi seimo dalyviai dalyvavo Šv. Kryžiaus parapijos bažnyčioje, kur vysk. V. Brizgys atlaikė iškilmingas šv. mišias. Pamaldų metu puikiai giedojimas jaudino skaitlingus mišių dalyvius.

Sekmadienį pietums užsienio atstovai rinkosi į pp. Kleivų namus, kuriuose po turtingų užkandžių buvo išrinkta laikinoji Religinio Centro Valdyba, aptarta daug reikalų bei pasidalinta kiekvieno krašto religinio gyvenimo problemomis.

TEISINIAI PATARIMAI Drė. Elena Deveikis Pipiras de Mora

Šeimų reikalai, alimentai, nuomos, paveldėjimai, vekseliai, skolos, sutartys ir t. t.
Lavalle 1474 — 2 aukš., įst. C
Tel. 40-6365/8920
Susitarti dėl valandos.

IMIGRANTŲ DIEVO MOTINOS paveikslas, vaizduojąs Mariją kaip emigrantę ir pabėgėlę į svetimą kraštą, kaip visų imigrantų Motiną ir Globėją, kurios garbei Buenos Aires mieste pastatyta šventovė — Bocoje, kur kasmet advento pirmą sekmadienį susirenka imigrantai pagerbti savo patronos ir globėjos. (šiemet gruodžio mėn. 1 d.).

Šioje šventovėje randasi visų Argentinoje esančių tautų aukuras, su 34 tautų įrašais, tarp kurų ir lietuvių. Šalia šventovės šių metų gruodžio 1 d. buvo atidaryta imigrantų pradžios ir vidurinė mokykla su vaikų darželiu, bei didžiule g'mnastikos sale, kuri kartu pasitarinaus kaip susirinkimų salė. Naujus pastatus pašventino kard. Ant. Caggiano. Iškilmiškie dalyvavo kun. A. Stegvila, P. Gudelevičius, Butrimaitė, Macaitytė ir Salčiunaitė su tautiniais drabužiais ir lietuviška vėliava.

IŠ URUGVAJUS LIETUVIŲ PADANGĖS

Ilgai lauktoji S. Amerikos lietuvių Meno Ambasada atvyko į Montevideo lapkr. 6 d. po piet. Juos pasitiko grupė lietuvių su P. Amerikos lietuvių atstovu p. Anatoliju Grišonu priešakyje. Du tautiniais rūbais dėvį, maži lietuviai įteikė solistei Ald. Stempužienei gražių gėlių puokštę.

Svečiai apsigyveno Urugv. valdžios žinioje esančiame "Parque Hotel" viešbutyje, kurį išrūpino, kiek teko patirti, p. Pranas Dobilevičius.

Tą pačią dieną — lapkr. 6-tą Urugv. Liet. Pasiuntinybėje buvo svečių priėmimo vaišės ir kartu spaudos konferencija. Dėl didelio nuotolio nuo miesto centro, tu spaudos reporterių, kaip ir nesimatė. Už tat, iš Argentinos dalyvavo ponis ir ponas Ožinskai, kurie ištikimai lydėjo mūsų menininkus per visą jų būvimo laiką Montevideo. P. Ožinskas padarė daug nuotraukų. Vaišės U. L. Pasiuntinybėje buvo tikrai puikios ir malonios, viešpatavo jauki šeimyninė nuotaika.

Sekančią dieną, lapkr. 7-tą, svečiai susipažino su koncerto sale, dalyvavo 10-me Televizijos Kanale interviu, "Puerta del Oro" programoje, aplankė lietuvių parapiją ir rengėsi rimtai ateinančiam koncertui, kuris įvyko 20 val. "Ateneo de Montevideo" salėje, miesto centre. Salė buvo pilna. Pasivėlinusieji turėjo stovėti. Dalyvavo daug urugvajiečių muzikos ir meno specialistų, kurie savo įspūdiu gražiai aprašė įvairiuose Montevideo miesto dienraščiuose.

Po koncerto jaunimas stengėsi gražiai pavaišinti svečius — atšvesti tinkamai tą didelį įvykį mūsų Urugv. Liet. Kolonijoje.

Penktadienį ponai Ladagai parodė svečiams artimesnes ir įžymesnes vasarvietes. 22 val. 5 Telev. Kanale — Solistė Aldona Stempužienė ir kompozitorius Darius Lapinskas davė 1/2 val. koncertą. Kai tuo tarpu lietuviška publika grožėjosi ir žavėjosi p. Leono Barausko deklamacijomis, U. Liet. Kult. Draugijos sa-

lėje į kurią po koncerto atvyko ir mūsų abu muzikai, kur jie irgi davė trumpą bet gražų koncertą. Pasibaigus vaišėms mūsų jaunimas nuvežė svečius į Cerro kalną, kur svečiai galėjo pasigėrėti ir pasidžiaugti puikiu nakties miesto vaizdu ir truputį pasilsėti.

Šeštadienį 16 val. "Varig" linijos lėktuvas išvežė brangius svečius į S. Paulo. Atsisveikinti į aerodromą susirinko nemažas būrys Montevideo lietuvių, daugiausia jaunimo.

Paduodame ištrauką iš Urugv. Liet. Katalikų Informacinio Biuletienio "Žiniós" apie tuos įvykius (10.11.1968):

"Vakar 18 val. "Varig" lėktuvas išnešė mūsų mielus ir brangius svečius, kuruos mes pamilom iš visos širdies per tą trumpą laiką, į Braziliją. Esame jiems — p. Aldonai Stempužienei, p. Leonui Barauskui ir p. Dariui Lapinskui — labai dėkingi už tą spindulį šviesos ir džiaugsmo, kurį jie įnešė į mūsų pilką, kasdieninį gyvenimą. Tos kelios niekad neužmiršamos dienos, praleistos kartu su jais, mums buvo tikra šventė. Be abejo, gal ne visi buvome pajėgūs tinkamai suprasti ir įvertinti jų aukšto lygio meną. Bet buvo tikrai gražu. Buvo, kaip kad niekad dar nebuvo. Teko patirti, kad jie iš Montevideo išsivežė gan malonius prisiminimus. Urugvajaus lietuvių kolonija dar kartą stengėsi visiems parodyti savo solidarų, tikrai lietuvišką veidą".

J. G.

Montevideo Lietuvių Radio Valandėlė klausia, ar ji yra girdima Argentinoje ir ar Argentinos lietuviai ją klauso? Jeigu yra girdima, gal kas turi kokių pageidavimų liečiančių tą valandėlę ir jos programą?

Urugvajaus Lietuvių Radio Valandėlė yra transliuojama kiekvieną sekmadienį 8.30 val. CX 42 Radio Pueblo bangomis. (Prieš mus turi vengrai katalikai savo programą). Rašyti: Casilla 2313, Cerro. Montevideo, Uruguay.

FERRETERIA — BAZAR — ELECTRICIDAD

KAZLAUSKAS Hnos.

Medžiagos statybai ir elektros įrengimams
Namų apyvokos dalykai

Valentin Alsina 1599

T. E. 208-4067

LAIDOTUVIŲ ISTAIGA
CASA "GARCIA"

Siūlo savo patarnavimus pašarvojimui koplytelėje, patarnavimai automobiliais. Laidotuvėms ir ambulancijos pervešti ligonius bei mašinos vestuvėms.

Humayta 1401 — T. E. 208-6331/3279/9808 — V. Alsina

ALBERTO E. TIMINSKAS

"COCHERIA"

AMBULANCIAS - SEPELIOS - CASAMIENTOS

Pasirūpina laidotuvėms — veža ligonius — daro keliones į tolimesnes vietas — nuomoja automobilius vestuvėms ir krikštynoms.

Av. PAVON 11070 T. E. 243-5654

Temperley
F.C.N.G.R.

Sucursal
BALCARCE 510
Lomas de Zamora

IŠ SUSIVIENIJIMO LIET. ARG. VEIKLOS

KULTŪRINGAS

SUKAKTIŲ MINĖJIMAS

Spalio mėn. 20 dieną dr. V. Kūdirkos rūmuose įvyko SLA 3-jo Skyriaus sukakties minėjimas. Ši diena supuolė su Argentinoje švenčiama Motinos Diena, kuri taip pat buvo prisiminta.

Sventės aktą trumpu žodžiu atidarė 3-jo skyriaus pirmininkas J. Kanapinskas perduodamas programos vadovavimą p. Kevežai. Po trumpos skyriaus darbų apžvalgos sekė sveikinimai: SLA pirm. L. Stankevičius Arg. L. Bendruomenės pirm. St. Babronis, sveikino Bendruomenės ir "Laiko" vardu, taip pat sveikino 5-jo Skyriaus pirm. A. Mikėnas.

Po to sekė meninė programa, kurią išpildė muzikas V. Liauda saksofonu išpildydamas Kreiserio "Meilės Kančią" ir "Meilės Džiaugsmą", pianu palydint p. lei N. Zavičkaitei. Atliko taip pat Bruce — Romantišką Valsą. Po to buvo grota klarinetu Senelio Polka ir Suktinis akompaniuojant akordeonu L. Rudėnui.

Antroje dalyje p. M. Zavičkienė išpildė Tiltą Dainą ir Pirmąją Žibutę, lydint pianu p. N. Zavičkaitei. Vėliau klausytojai išklaušė duetą p. U. Blumbergienės ir p. A. Šimkūnienės, kurios išpildė 3 lietuviškas liaudies daineles. Pabaigai, jau mums pažįstamas jaunuolis solistas R. Pocius, gitara akompanuodamas, padainavo argentiniskai Del Valle ir A mi Madre ir lietuviškai — Nenorėčiau mylėti. Po taip gražios meninės programos įvyko pietūs, kuriuos paruošė 3-jo skyr. ponios. Šią šventę reikia laikyti labai vykusia meniniu atžvilgiu ir visų dalyvių gera nuotaika. Tenka sveikinti programos paruošėjus ir jos vydytojus.

PADĖKA

ALOS Taryboje išrinktas komitetas, menininkams p. A. Stempužienei, p. D. Lapinskui ir p. L. Barauskui priimti ir jų koncertui suruošti jaučia pareigą padėkoti:

P. Brazaičiams, p. Simanaukams ir p. J. Mičiūdamas už svečių sutikimą, priėmimą ir jų globimą nuo pat jų atvykimo dienos.

Argentinos lietuvių spaudai bei Radio Valandėlei už nemo kamą propagandą.

SLA už suruoštą coctail — priėmimą.

Arg. L. Centru ir talkininkams už asado — priėmimo suorganizavimą.

"Atžalyno" tėvų Komitetui už vaišes — pagerbimą.

Poniai Nelly Stašytei — Rastauskienei už pastangas ir tarpininkavimą San Martin teatrui gauti.

Organizacijų spaudos atstovams ir lietuvių jaunimui platinusiems koncerto bilietus.

Ir visiems tiems, kurie vienu ar kitu darbu prisidėjo prie taip gražiai pavykusio koncerto ir menininkų priėmimo tariame nuširdų lietuvišką AČIŲ.

A. Mičiūdas — pirmininkas.

O. Kairelienė — sekretorė.

ONA BALNAITYTĖ

Siuvėja - Modista

MADRID 1020 — DOCK SUD

VIKTORAS J. GRIGAITIS

Medicinos Daktaras

Ketvirtadieniais 18 val.

V. Alsina 3312 — Val. Alsina

NAKTINIS

SUSIVIENIJIMO ASADO

Lapkričio 30 dieną Pirmasis Susivienijimo Skyrius, suruošė didelį naktinį asado, su menine programa, kurią atliko: Robertas Pocius padainuodamas keletą dainelių lietuvių kalba, p. Jurkevičius padainavo tris daineles, o senas scenos darbuotojas Antanas Šimaitis akordeonui lydint L. Rudėnui taip pat padainavo linksmų dainelių. Programa sulaukė publikos šiltaus įvertinimo.

Sventę atidarė I-jo Skyriaus pirmininkas Jonas Jėznas, o programai vadovavo R. Stalioraitis, kuris į pabaigą pakvietė Susivienijimo darbuotojas pp. Šapie- ne, Kučinskienę, Vozgirdienę, Barišauskiene, Bironienę, Urbanavičienę, Zabarauskiene, Rasteniene, Lekaravičienę ir Veikaliene, kurios už nuopelnus Susivienijimui buvo apdovanotos dovanėlėmis, o ponios I. Simanaukšienė, I. Stankevičienė ir J. Bakaitis daugiausiai bedirbą su Susivienijimo atžalynu buvo išskirtinai pagerbti su didelėmis dovanomis. Vaišėms pasibaigus orkestrui Ostende grojant visa salė įsisiubavo šokti, o jaunimas susibūręs sodelyje dar ilgai dainavo lietuviškas stovyklų dainas. Prie vaišių stalų jaunosios ponios, ansamblio vedėjos bei organizatorės, padėjo kitoms ponios rūpestingai svečius aptarnauti, duodamos pavyzdį jaunajai kartai.

SLA Mažųjų Ansamblio gimtadieniai buvo atšvesti: 15-11-68 — Anibal Torkowski; 22-11-68 — Gustavas Czop; 29-11-68 — Monika Baršauskaitė.

Senu papročiu buvo sugiedota Ilgiausių Metų ir po to SLA Centro Valdyba padovanojo kiekvienam po auksinį medaliukėlį.

SLA patalpose prasidėjo statybos darbai. Statoma nauja didelė virtuvė, baras, sandėlys ir kiti patogumai. Jau pradėta lieti cementiniai stulpai ir stogas. Šios patalpos dideliuose parengimuose suteiks rengėjams ir nariams įvairių patogumų.

Dr. JONAS SIMANAUSKAS
(Gydytojas - chirurgas)

Priima savo namuose: Pirmad., Antr., Ketv. ir Penktadienį nuo 17 iki 20 val.

Caa-Guazu 283 — Lanus
T. E. 241-7942

Dr. ANTANAS SAIKAUSKAS

Gydytojas

Priima šeštadieniais 14 - 17 val.

Susitarti Tel. 87-3567

Medrano 663

Capital Federal

FABRICA DE SILLAS Y TAPICERIA

CARPINTERIA EN GENERAL

Savininkas

Jonas Janušis

INTENDENTE CROVARA 454

T. E. 68-7208

"ATŽALYNAS" VISUR PASIRODO

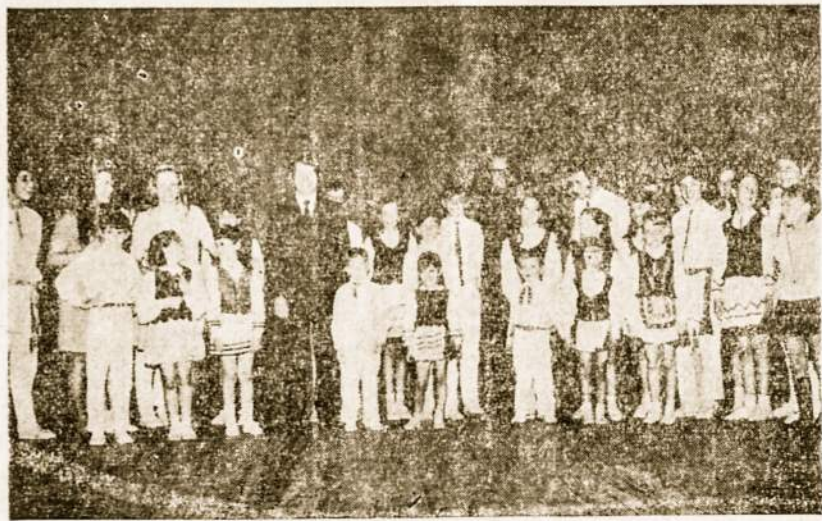
"Atžalyno" ansambliis po ilgesnės petraukos žuvus jos vadovei Zuzanai Vanagaitei, vėl pilnai įsijungė į veikimą, vadovimą perėmus Hektorui Levana- vičiui.

"Atžalyno" Tėvų Komitetas labai vieningai ir energingai tęsia toliau ansamblio globos darbą. Išvykstant iš Argentinos Š. Amerikos menininkams sol. A. Stempužienei, muz. D. Lapinskiui ir L. Barauskui "Atžalyno" Tėvų Komitetas suruošė jaukias išleistuves parapijos salėje, kurių metu solistei Ald. Stempužienei, įteikė aukso medalį su užrašu "Atžalynas", o muz. Dariui Lapinskiui ir aktoriui Leonui Ba-

rauskui po gražią piniginę.

Svečiai buvo netik maloniai nuteikti, bet liko giliai sujaudinti ir pakvietė atžalyniečius atvykti į sekantį jaunimo kongresą Š. Amerikon.

"Atžalyno" ansambliis paminėjęs savo metinę šventę, (apie kurią atskirai aname numeryje rašėme), prisidėjo prie Aušros Vartų parapijos metinės šventės paminėjo, ir suruošė pirmos Komunijos šventę visi dalyvaudami su taut. drabužiais, o mokykloje padėjo ačiū Z. Vanagaitei atminčiai jos portretą. "Atžalyno" ansambliis visur gražiai ir noriai pasirodo, kur tik reikia apginti lietuvių vardą.

"Atžalynas su svečiais iš Š. Amerikos: Ald. Stempužene, D. Lapinku ir L. Barausku.

RUOŠIAMAS NAUJAS 1969 m. KALENDORIUS

"Laikas", kaip ir kiekvienais metais savo skaitytojams dovanoja lietuvišką sieninį kalendorių. Toks kalendorius jau yra ruošiamas ir skaitytojai jį gaus ateinančių metų pradžioje. Ateinančiais metais daugelis lietuviškų organizacijų turės savo ypatingas sukaktis pav. Nemuno Draugija Berisse švenčia gyvavimo 60 metų sukaktį, prieš 30 metų atvyko pirmieji Tėvai Marijonai į Argentiną, 1969 metai yra paskelbti Lietuviško Švietimo ir Lietuviškos Šeimos Metais. Visa tai bus pažymėta kalendoriuje taip pat ir kitos sukaktys. Į kalendorių bus įdėta mūsų lietuvių industrialų ir prekybininkų skelbimai, kurie nors dalimi įgalins padengti kalendoriaus išleidimo išlaidas. Kas iš gerb. industrialų norėtų įsidėti savo skelbimą, malonekite skambinti P. Gudelevičiui 208-5027.

Jau galima gauti kalėdinių plotkelių.

Kaip ir kiekvienais metais Lietuvių Parapija turi parūpinusi plotkelių, kurių galima gauti Parapijos raštinėje, pas Karolį Mišūną ir P. Gudelevičių.

• Brolis Pijus Gudelevičius grįžo iš kelionės po Pietų ir Šiaurės Ameriką. Vyko kaip atstovas į III Pasaulio Lietuvių Bendruomenės Seimą prieš tai aplankydamas kai kurias Argentinos provincijas, Boliviją, Peru, Kolumbiją, kur dalyvavo Eucharistiniame kongrese atstovaudamas lietuvius Argentinoje. Kongreso proga jis nuvežė rastišką sveikinimą popiežiui Pauliui VI Argentinos Lietuvių vardu ir įteikė jį per prel. Marcinkų, kuris lydėjo popiežių kelionėje. Po to dalyvavo III Pas. Liet. Bendruomenės Seime New Yorke. Aplankė pasaulinę parodą Kanadoje. Dalyvavo Katalikų Federacijos suvažiavime Čikagoje, spalio mėn. pabaigoje. Aplankė buv. Argentinos lietuvius, giminės ir pažįstamus apvažiuodamas apie 20 Š. Amerikos valstijų. Buvę argentiniečiai siunčia visiems daug sveikinimų. Grįžo lapkričio 6 dieną ir vėl įsijungė į savo nuolatinį darbą lietuvių parapijoje.

• Antosė Nitkienė paguldėta metalurgikų ligoninėje, kurioje turėjo sudėtingą inkstų operaciją. Ją lanko vyras, vaikai ir p. M. Kureikienė.

Aušros Vartų Lietuvių Parapija atsidėkodama kun. Vitui Šimanskiui už jo pagalbą ir ypač už visos bažnyčios išdavimą š. metų gruodžio 15 d. (sekmadienį) 16 val. ruošia

IŠLEISTUVIŲ VAISĖS SU ARBATĖLE,

kuriuos įvyks Lietuvių Salione, C. Brasil 835, Avellaneda. Kviečiame visus lietuvius gausiai dalyvauti.

Ižanga laisva auka.

Lietuvių Parapijos Komitetas.

NAUJAI IŠDAŽYTA LIETUVIŲ BAŽNYČIA

Kunigas Vitas Šimanskis, atvykęs iš Kordobos pavaduoti išvykusių lietuvių parapijos ir "Laiko" darbuotojų, drauge su p. Albinu Preikšu gražiai išdėžė lietuvių šventovę. Spalvos

kun. Vitas Šimanskis

gražiai suderintos, kai kurias vietas dėl geresnio spalvų paryškimo, dažyta po keletą kartų. Pati bažnyčia yra aštuonių spalvų derinys. Ta pačia proga buvo atnaujinti žirandėliai, stacijos, kryžius, angelai, Lietuvos ir Argentinos emblemos. Ši mūsų bažnyčios dažymą parėmė daugelis tautiečių. Pp. Katalina ir inž. Jonas Čekanauskai paaukojo tam tikslui 30.000 pezų, tačiau išlaidos siekia daug aukščiau. Jeigu tautiečiai dar gali tam tikslui paaukoti, parapija liks nuoširdžiai dėkinga.

KŪRIASI LIETUVIŠKAS PAJŪRIS

Vietovėje La Lucila del Mar arti Mar del Aho nusipirko po žemės sklypą prof. Ernestas Paršelis ir Rikardas Mikelaitis. Ten pat jau ankščiau yra nusipirkę ir pasistatę po vilaite Dr. J. Simanuskas ir Levana vičiū šeima. Tikimasi, kad ir kiti lietuviai prisidės prie lietuviško pajūrio kūrimo

• Angelytą Kapočiūtę ir Mykolą Sudnių 28 lapkričio aplankė garnys atnešdamas sūnų, kuriam duotas Mykolo Angelo vardas. Buvusiems rambyniečiams sveikinimai su šeimos padidėjimu, o busimam rambyniečiui gražiai augti.

• Industrijas Vladas Deveikis ilgą laiką sirgęs namuose dabar randasi ligoninėje Fernandez, kur jam yra daromi pagrindiniai analizai. Savaitgaliais parvažiuoja namo. Randasi dr. Simanuskos globoje.

• Dr. Jonas Saikauskas nusipirko autą Fiat 600. Dr. Saikauskas turi konsultorią lietuvių parapijoje, dirba įvairiose kitose vietose ir taip pat provincijoje. Yra taip pat nusipirkęs konsultorią gatvėje Medrano 663, Cap. 87-3567.

• Paskutiniųjų laikų didelės liūtys palietusios Buenos Aires, didelės audros formoje pralėkė per Villa Elisos rajoną, padarydama nuostolių apie už 30 milijonų pezų. Audra liūtys ir dideli ledo gabalai išdaužė stogus, šiltadaržius ir labai smarkiai sugadino vaismedžių sodus ir daržus. Tėvų Marijonų esanti V. Elisoje vasarvietė taip pat neišvengė nuostolių: smarkiai sudaužytas sodas ir koplyčios ir sandelio fibro cemento stogas suskaldytas didelių ledų.

• Konstancia Meškauskienė gavo iš Lietuvos liūdną žinią, kad tenai mirė jos sesuo Kristina Budnikaitė 90 metų amž. Kartu liūdi ir sesuo Adėlė Lietuvoje.

LAIKAS

PATRIJOTINIO
RELIGINIO
TURINIO
LAIKRAŠTIS

Redaguoja Redakcinė Kolegija. Atsakingas Redaktorius — Augustinas Steigvilas. Administratorius — Plo Gudelevičius. Rankraščiai taisomi, pertvarkomi Redakcijos nuožiūra; nesunaudoti — grąžinami tik autorius prašant. Kaina Argentinoje metams \$ 900.— administracijoje; \$ 1.000.— namuose. Kitur — metams 3 dol. Oro pasštas met. 6 dol.

LIETUVOS LAISVĖS KOVOS METAI

XX Metai — Nr. 436.

1968 m. gruodžio 9 d.

PENSININKŲ ASADO PIETŪS LIET.CENTRE

Pensininkų asado pietūs yra virtusi tradicine Lietuvių Centro švente. Pietūs vyko Lietuvių Centro parke 24.11.68 ir sutraukė daug LC narių ir prijauciančiųjų, kurių tarpe buvo vienas svečias nematęs L. Centro 30 metų ir jo visiškai nepažino Rūpestingieji kepėjai vadovaujant p. Jonui Urbanavičiui puikiai iškepė asado, o jaunosios centrietės gelbstint uoliosioms L. Centro veikėjom, rūpinosi, kad skaitlingi svečiai būtų gerai aptarnauti ir patenkinti. Pats LC pirmininkas p. J. Mičiūdas akyliai sekė šventės eigą ir ją jamžino filmų aparatu. Pietums pasibaigus svečiai dar ilgą laiką pasiliko jaukiai šnekučiuodami.

JAUKUS GIMTADIENIS

P. Brazaičių namuose Adroque 23.11.68 buvo jaukus pobuvis kurio metu namų šeimininkas Antanas Brazaitis buvo pagerbtas 60 metų sukakties proga. Šventės metu skambėjo lietuviškos sutartinės, o gausiai susirinkę svečiai užpildė ponų Brazaičių parką ir namus. Svečių tarpe matėsi Inž. Jonas ir Katalina Čekanauskai su sūnum Rubenu ir dukra Blanca, Jonas Čikštas su Ponia, Artūras Mičiūdas su Ponia, Rik. Jasiulis su dukra Stella Maris, Antanas ir Vanda Zienkai su dukrom Alicia, Ana Marija ir Klaudija, St. Jacevičius su Ponia, Marija Žitkienė su dukra Konstancija de Cruce, Boleslovas Ivanauskas su Ponia ir dukrom Delia ir Elba, Dr. Alicija Brazaitytė de Mottola su vyru ir sūnumi, Pio Gudelevičius, Zuzana Agelaitytė, Ernesta Pileckas ir kiti. Šventei besibaigiant p. Antanas Brazaitis buvo pakeltas ir šampano taurėm skambant. buvo jam sugiedota Ilgiausių Metų keliomis kalbomis.

GAŽIOS KRIKŠTYNOS

Š. m. spalio 27 d. Aušros Vartų bažnyčioje kun. Aug. Steigvila pakrikštijo Elenos Šimkūnaitės ir F. Juan Cousillas sūnelį Gustavo Enrique. Tą pačią dieną tėvelių namuose namiškių ir giminių tarpe įvyko krikštynų iškilmingi pietūs.

O per Visus Šventus lapkričio 1 d. Lietuvių Salione įvyko didesnės vaišės Gustavo Enrique krikšto ir jo brolio Claudijaus pirmos Komunijos proga, kur dalyvavo "Atžalyno" jaunimas ir daug kitų vaikučių, bei draugų.

Skaityk
ir platink
"LAIKĄ"

VILLA LUGANO LIETUVIŲ ŽINIAI

Pranešame, jog sekanciais mėnesiais iki Velykų, tai yra, 1969 m. sausio, vasario kovo ir balandžio mėnesiais, Villa Lugano kolonijoje, Santo Cristo bažnyčioje, lietuviams atskirų pamaldų nebus, nes į lietuviškas pamaldas tesusirenka vos keli asmenys.

Balandžio 6 d. bus Velykos ir tą dieną visus lietuvius kviečiame atvykti į Priskelimo pamaldas, kurios bus laikomos ryte 6 valandą Lietuvių parapijoje, Avellanedoje. Gi nuo 1969 m. gegužės mėnesio pirmojo sekmadienio, kiekvieną mėnesį, vėl bus laikomos lietuviškos pamaldos Villa Lugano kolonijoje, Santo Cristo bažnyčioje.

Berisso ir Temperley kolonijose lietuviams skirtos pamaldos bus laikomos kaip ir iki šiol, tai yra, Berisso mieste, Maria Auxiliadora bažnyčioje, lietuviškos pamaldos yra laikomos kiekvieno mėnesio antrą ir ketvirtą sekm. 18 val., o Temperley kolonijoje — kiekvieno mėnesio trečiąjį sekmadienį 11 valandą ryte, Selly vienuolų koplyčioje — N. Sra. del Huerto — calle 9 de Julio 82.

Kartais galima išgirsti nusiskundimą: "Kaip gaila, kad neturime lietuvių kunigo". Ačiū Dievui, Buenos Aires ir apylinkių lietuvių tuo negalėtų skustis. Priešingai, lietuvių kunigai ne kartą galėtų apgailauti, "kaip gaila, kad mūsų lietuvių nepasinaudoja savų kunigų teikiamu dvasiniu patarnavimu!" — Lietuvis kunigas pastoviai lanko Villa Lugano, Berisso ir Temperley kolonijas ir niekas šiais laikais negalėtų dejuoti, jog per toli jam esanti bažnyčia. Todėl šia proga maloniai primename, o kartu ir nuoširdžiai prašome, kad visų lietuviškų kolonijų geros valios tautiečiai ko pilniausiai pasinaudotų savų, lietuvių kunigų dvasiniu patarnavimu ir gausiai dalyvautų lietuviams skirtose pamaldose. Lietuviškos pamaldos yra priklausomos ne tik nuo lietuvių kunigo, bet lygiai ir nuo visų mūsų tautiečių, nes pamaldos laikomos ne tuščioms bažnyčios sienoms ar suolams, o žmonėms, — šiuo atveju, — mūsų tautiečiams lietuviams.

Avellanedos T. Marijonai.

BERISSO

• Monika Baltrūnaitė ir Alito De Lechezo susilaukė dukrelės, kuriai duotas Ana Constanca vardas.

• Albertas Ražanskas, buvęs "Mindaugo" Draugijos pirmininkas ir veikėjas š. m. lapkričio 16 d. apsidėdė su Maria Castone. Povestuvinei kelionei jaunavedžiai pasirinko Braziliją.

• Kunigas Augustinas Steigvila dėkoja ponai O. Stundzienei už gražią dovaną — kunigišką stulą išaustą lietuviškais raštais.